

have noget mere Kontrol og Indseende med denne store Etat, er der efter min Mening ingen anden Udvej, end at de skaffer sig et Udvalg, der er i Stand til at fremtvinge alle nødvendige Oplysninger, og jeg tror, der trænges til et saadant Udvalg. I Fjor blev der sagt, at man maaske burde have et Bygningsudvalg. Men det er ikke alene for Bygningerne, at der tiltrænges et saadant Udvalg, selv om der ogsaa der efter min Mening handles overordentlig let-sindigt. Jeg skal nævne et lille Eksempel, Der knytter sig nær til det, jeg nævnede før. det er hentet fra Brande Station paa den nye Vejle—Give—Herning-Bane. Det er en Krydsningsstation, som i Tidens Løb vil faa overordentlig stor Trafik, derom er der ingen Tvivl. Man har ofret mange Tusinde Kroner paa denne Station, og det hele er naturligvis gennemgaaet fra øverst til nederst, lige fra de øverste Arkitekter til dem, der skal føre Arbejdet ud i Livet. Jeg kunde nævne mange Ting, men jeg skal kun nævne dette ene, at paa denne Station er der ikke og kan der, saa vidt jeg kan se, ikke blive Plads til en Garderobe. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man ganske har overset dette, der dog maa regnes til det simpleste og nødvendigste. Jeg har ikke villet undlade at gøre disse Bemærkninger, nu da vi staar overfor en Omorganisation af Statsbanestyrelsen. Og naar det nu samtidig siges: Lad os være fri for disse Debatter om dette eller hint lokale Spørgsmaal, det maa Administrationen ordne, saa siger jeg: Nej, lad os beholde den Ret, vi har til at kritisere, og lad os søge at faa den gjort mere effektiv.

Jeg vil endnu sige et Par Ord i Anledning af den Debat, der blev ført her forleden Dag angaaende Feriebørnene. Da det nu endelig er lykkedes at faa dette Spørgsmaal trukket ind i Debatten, er jeg glad ved at høre Indenrigsministeren udtale, at han vil undersøge Sagen, saa godt det er ham muligt, ligesom jeg er glad ved de Oplysninger, som den højtærede Trafikminister fremkom med, thi de Oplysninger, som det ærede Medlem fra Mariager (H. P. Hansen) vilde give det Udseende af var troværdige, kunde enhver — jeg kunde fristes til at sige ethvert Skolebarn — se var splittergale. Naar jeg siger, jeg er glad ved, at dette Spørgsmaal er kommet frem, er det, fordi jeg haaber, at Diskussionen om det samtidig maa være sluttet. Jeg tror, at den danske Landbostand i denne Sag har handlet ud fra den gode og prisværdige Forudsætning, at det var en Velgerning, den gjorde mod Børnene

fra de store Byer, og det er i hvert Fald min Erfaring, at den danske Landbostand, Gaardmænd og Husmænd, ikke har gjort det, fordi de vilde have Tak eller Ros derfor, de har ikke villet lade deres højre Haand vide, hvad deres venstre gjorde, men paa den anden Side har de selvfølgelig ikke ventet, at de skulde høre Utak derfor, og at de skulde karakteriseres som en Klasse, der stod ligegyldig overfor dette Spørgsmaal. Det glæder mig derfor, at det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) takkede Landbostanden, og at de ledende Mænd indenfor Socialdemokratiet her i København gav denne Tak deres fulde Tilslutning. Den Vekselvirkning, der i denne Sag har været mellem By og Land, er ikke tjent med at blive stillet i det Lys, hvori det ærede Medlem fra Mariager søgte at stille den, og jeg haaber, at de Oplysninger, som fremkommer, vil vise, at det ærede Medlem fra Mariager — for at bruge et mildt Udtryk — har været overordentlig uheldig i sine Bestræbelser for at bruge denne Sag til at slaa et Klassehad op; dertil egner maaske mange andre Ting sig, men denne Sag gør det i hvert Fald ikke, og den danske Landbostand har ikke givet nogen som helst Anledning dertil.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): Det ærede Medlem, som nu talte (N. C. Jensen), gjorde sig skyldig i en Misforstaaelse, som jeg nødig vil have skal brede sig videre, hvorfor jeg tillader mig at tage til Orde mod den med det samme. Det ærede Medlem mente, at jeg i min Tale forleden havde frabedt mig Drøftelse af lokale Spørgsmaal her i Rigsdagen. Dette er aldeles ikke Tilfældet; det eneste, jeg har henstillet, er, at man undgik at drøfte Togplaner. Mine Udtalelser herom lød saaledes: „Denne Gennemgang af det ærede Medlems (Jacobsen) Kritik, som jeg her har foretaget, og som unægtelig har til Formaal at vise, at Kritikken over Statsbanernes Toggang ikke altid er berettiget, ja, næsten aldrig er berettiget, udelukker selvfølgelig ikke, at man fra Administrationens Side vil og skal tage ethvert Hensyn, det er muligt at tage til Befolkningens Bekvemmelighed paa dette Omraade. Men jeg vil fraraade, at man i Længden vedbliver at drøfte Toggangs-Spørgsmaalene her i Rigsdagen. De egner sig fortrinsvis og fortrinligt til personlig Konference mellem de Tjenestemænd, som har med Sagen at gøre, og de paagældende Egenes Repræsentanter.“ Denne Anskuelse tror jeg nok, man vil kunne forsvare. Disse